

УДК 342.9

Черкаський Руслан Анатолійович,
кандидат наук з державного управління
<https://orcid.org/0000-0003-1206-7774>

СТРУКТУРА АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО СТАТУСУ ДЕРЖАВНОЇ МИТНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

Констатовано, що специфіка структури адміністративно-правового статусу Державної митної служби України обумовлюється, перш за все, завданнями та функціями, які виконує дана інституція в процесі здійснення своєї щоденної діяльності.

Обґрунтовано, що структура адміністративно-правового статусу Державної митної служби являє собою сукупність таких груп елементів: практично-юридичні, функціональні та юридична відповідальність.

З'ясовано, що практико-юридичні елементи адміністративно-правового статусу Державної митної служби включають: принципи роботи ДМС як органу реалізації державної митної політики; гарантії діяльності Державної митної служби України та її працівників. Підкреслено, що законодавством, яке встановлює основу роботи Держмитслужби, визначено два види гарантій, зокрема: гарантії забезпечення виконання зобов'язань перед митними органами, до яких, наприклад, відносяться: фінансові гарантії; гарантії професійної діяльності працівників Державної митної служби України, тощо.

Доведено, що функціональними елементами адміністративно-правового статусу ДМС є: завдання, функції, компетенція та організаційно-штатна структура. Тобто – всі ключові категорії, які окреслюють напрями і цілі діяльності, рамки та рівень державної влади, права та обов'язки, форми та методи діяльності, внутрішню будову Державної митної служби України.

Наголошено, що окремим елементом є юридична відповідальність, специфіка якої обумовлює важливість та виключність Державної митної служби України серед інших органів влади, як учасників адміністративних правовідносин, та суб'єкта запобігання та протидії злочинності.

Ключові слова: структура, елемент, адміністративно-правовий статус, Державна митна служба.

Cherkasskyi R. STRUCTURE OF THE ADMINISTRATIVE AND LEGAL STATUS OF THE STATE CUSTOMS SERVICE OF UKRAINE

It is stated that the specifics of the structure of the administrative and legal status of the State Customs Service of Ukraine is determined primarily by the tasks and functions performed by this institution in the course of its daily activities.

It is substantiated that the structure of the administrative and legal status of the State Customs Service is a set of the following groups of elements: practical and legal, functional and legal responsibility.

It was found that the practical and legal elements of the administrative and legal status of the State Customs Service include: the principles of the LCA as a body for the implementation of state customs policy; guarantees of activity of the State Customs Service of Ukraine and its employees. It is emphasized that the legislation, which establishes the basis of the State Customs Service, defines two types of guarantees, in particular: guarantees to ensure compliance with obligations to customs authorities, which include, for example: financial guarantees; guarantees of professional activity of employees of the State Customs Service of Ukraine, etc.

It is proved that the functional elements of the administrative and legal status of the LCA are: tasks, functions, competence and organizational and staffing structure. That is, all the key categories that outline the directions and objectives of the activity, the framework and level of state power, rights and responsibilities, forms and methods of activity, the internal structure of the State Customs Service of Ukraine.

It is emphasized that a separate element is legal responsibility, the specifics of which determine the importance and exclusivity of the State Customs Service of Ukraine among other authorities, as participants in administrative relations, and the subject of crime prevention and counteraction.

Key words: structure, element, administrative and legal status, State Customs Service.

Постановка проблеми. Державна митна служба України в процесі реалізації своїх повноважень виконує низку важливих завдань та функцій, що обумовлено наявністю у неї особливого адміністративно-правового статусу. Останній, на нашу думку, слід тлумачити як закріплений нормами чинного законодавства перелік елементів, які характеризують місце даного центрального органу виконавчої влади у системі інших органів державної влади. Саме адміністративно-правовий статус визначає місце та роль Держмитслужби у певних адміністративних правовідносинах, а також обумовлює рівень владних повноважень відомства та масив можливих до використання в функціонуванні механізмів та інструментів владно-управлінського впливу. Варто відзначити, що адміністративно-правовий статус вказаного центрального органу виконавчої влади є складним за своєю структурою та змістом, що в свою чергу обумовлює необхідність проведення наукових досліджень, присвячених аналізу його структури.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Характеристика адміністративно-правового статусу Державної митної служби неодноразово ставала предметом наукових пошуків різних фахівців, зокрема їй приділяли увагу: О.О. Бригінець, Т.І. Білоус-Осінь, В.О. Гацелюк, Н.В. Лебідь, О.П. Сікорський та багато інших. Втім, незважаючи на чималу кількість наукових здобутків, в юридичній літературі спірним залишається питання щодо структури адміністративно-правового статусу Державної митної служби України.

Метою статті є охарактеризувати структуру адміністративно-правового статусу Державної митної служби України.

Виклад основного матеріалу дослідження. Починаючи наукове дослідження, відзначимо, що розуміння поняття адміністративно-правового статусу Держмитслужби дає лише поверхнєве уявлення про зміст та особливості цієї категорії, в той час щоб виділити її внутрішні особливості варто зануритись ще глибше у наукову теорію та поглянути на структуру. У своєму підручнику, О.Ф. Скакун зауважує, що структура правового статусу охоплює суб'єктивні юридичні права та обов'язки, гарантії здійснення прав і обов'язків. Підставою для наявності правового статусу є правосуб'єктність [1]. На думку С.Л. Лисенкова, до структури правового статусу відносяться виключно наступні елементи: а) права і свободи; б) обов'язки; в) гарантії реального здійснення прав і обов'язків [2, с.331]. А.О. Сурілов аналізуючи структуру правового статусу саме людини дійшов висновку, що його складовими елементами є: а) громадянство як політико-правова основа статусу особи; б) передбачена у Конституції й інших нормативних актах постійна єдність прав, свобод, обов'язків, що невід'ємні від особи і надані всім громадянам на засадах рівності; в) юридичні гарантії їх реалізації [3].

О.Ю. Таїбова в своєму дисертаційному дослідженні зауважує наступне: «До структури правового статусу включають загальну правоздатність, гарантії, законні інтереси, юридичну відповідальність. Поряд із цим існує ряд додаткових елементів, якими слід вважати або причинами правового статусу (наприклад, громадянство, загальна правоздатність), або елементами, вторинними по відношенню до основних (так, юридична відповідальність, вторинна по відношенню до обов'язків, без обов'язку немає відповідальності), або категоріями, що далеко виходять за межі правового статусу (система гарантій). Законні інтереси, тобто інтереси, які прямо не закріплені в юридичних правах та обов'язках, навряд чи необхідно виділити як самостійний елемент правового статусу. Інтерес переує правам і обов'язкам незалежно від того, чи знаходить він прямого закріплення в законодавстві або просто підлягає «правовому захисту сторони держави». Інтерес – це категорія позаправова, або «доправова», і закріплюється у конкретних правових приписах, та у загальних принципах права» [4, с.14 – 15].

Д.Д. Цабрія зробив висновок, що характеристику правового статусу органу управління треба починати, очевидно, з того, що цей статус визначає характер, призначення, вид і місце даного органу в загальній системі органів держави та включає в себе наступні елементи: а) офіційну назву органу; б) порядок та спосіб його утворення; в) територію діяльності; г) цілі діяльності, завдання і функції; д) обсяг і характер конкретних владних повноважень; е) форми і методи діяльності; ж) порядок вирішення в органі підвідомчих питань; з) відповідальність; і) джерело фінансування; к) наявність чи відсутність прав юридичної особи; л) право та обов'язок мати визначену внутрішню структуру; м) право та обов'язок користуватися державними символами (прапором, гербом тощо) [5, с.126].

На відміну від загальної категорії правового статусу, в науковій літературі практично не вироблено належного обґрунтування структури його адміністративно-правового різновиду. Однією з нечисленних розробок в цьому напрямку є наукова стаття М.І. Горбач, яку науковець присвятив класифікації елементів адміністративно-правового статусу суб'єктів адміністративного права. У побудованому вченим висновку констатовано існування трьох класифікаційних груп елементів, а саме:

1) основні елементи – права й обов'язки як комплексні елементи адміністративно-правового статусу, що виділяють його цілісний складник, без жодного з елементів якого він не може існувати. Тому вказані елементи (права й обов'язки) належать до основного складника будь-якого адміністративно-правового статусу суб'єкта права;

2) додаткові елементи – правосуб'єктність, правове становище, повноваження, гарантії, компетенція, адміністративно-правова відповідальність, юридичне явище, які належать до динаміки, інакше кажучи, інструментарію адміністративного права та не можуть бути віднесеними до загального складника адміністративно-правового статусу суб'єкта адміністративного права. Саме тому вказані елементи класифікуються як додатковий складник адміністративно-правового статусу суб'єкта права;

3) спеціальні елементи адміністративно-правового статусу - всі елементи, що характеризують певний окремий суб'єкт адміністративного права. Наприклад, для гендерної політики основним елементом є стать, а для державного службовця – добросовісність [6, с.135].

Як правило, сукупність елементів, що входять в структуру адміністративно-правового статусу, розглядають на прикладі якогось конкретного суб'єкта адміністративних правовідносин. Наприклад, за Н.В. Лебідь правовий статус державних інспекцій є складною правовою конструкцією, який включає в себе: цілі, завдання, функції; компетенцію; організаційний блок елементів; відповідальність. Цілі, завдання, функції суб'єкта державних інспекцій – це різнопорядкові категорії. Функції державних інспекцій доцільно формулювати у відповідних нормативних актах через закріплення встановленого переліку завдань.

Компетенція державних інспекцій вміщує в собі предмети відання (підвідомчість) та повноваження (обов'язки). У межах компетенції можна виділити функціональні, процесуальні, предметні, територіальні повноваження. Специфіка обов'язків державних інспекцій полягає в тому, що повноваження органів одночасно є їх обов'язками перед державою в особі вищого органу державної влади. Крім цього, державним інспекціям надані обов'язки у власному значенні цього слова [7, с.44].

Аналізуючи у своїй науковій роботі М.В. Кочеров адміністративно правовий статус Національної поліції, відзначає, що «адміністративно-правовий статус Національної поліції, як суб'єкта реалізації реформ включає в себе мету, завдання та функції поліції у цій сфері, структурно-організаційний елемент, який розкриває систему та структуру органів та підрозділів, які реалізують реформи, їх взаємодія, підконтрольність та підзвітність з цих питань. Компетенційний елемент характеризує повноваження поліції з питань впровадження реформ, її обов'язки з виконання заходів реформ, предмети відання служб та підрозділів по втіленню запланованого тощо» [8, с.295].

О.О. Бригінець у дисертаційному дослідженні «Адміністративно-правовий статус державної податкової служби України» ґрунтовно аналізує структуру адміністративно-правового статусу цього органу державної влади. Автор зазначає, що компоненти адміністративно-правового статусу Державної податкової служби України слід визначити наступним чином:

- 1) цільовий, який включає в себе принципи, цілі, завдання та функції здійснення цього органу державної влади;
- 2) структурно-організаційний, який включає в себе регулювання порядку створення, реорганізації, ліквідації, процедури діяльності, право на офіційні символи, лінійну та функціональну підпорядкованість;
- 3) компетенційний, який включає в себе сукупність владних повноважень стосовно: прав та обов'язків, які пов'язані із здійсненням влади, участю в управлінських відносинах, а також право видавати певні акти: підвідомчість, правове закріплення об'єктів, предметів, справ, на які поширюються владні повноваження [9; с.189].

О.П. Сікорський при визначенні адміністративно-правового статусу органу публічної адміністрації застосовує майже аналогічний підхід, однак із певною специфікою. Так, на думку вказаного автора, адміністративно-правовий статус органу публічної адміністрації, зокрема Державного департаменту у справах громадянства, імміграції та реєстрації фізичних осіб, визначено як складну юридично-теоретичну конструкцію, яка включає в себе такі складові елементи: 1) мету утворення органу та визначення сфери його відання, 2) принципи і територіальні масштаби діяльності, 3) внутрішню структуру органу, 4) порядок та спосіб його утворення, реорганізації та ліквідації, 5) завдання і функції, 6) обсяг та характер державно-владних повноважень, 7) форми і методи діяльності, 8) порядок вирішення в органі підвідомчих питань, 9) джерела фінансування органу, 10) наявність або відсутність прав юридичної особи, 11) право та обов'язок користуватися державними символами, 12) відповідальність [10].

Надаючи оцінку адміністративно-правовому статусу громадянина Т.І. Білоус-Осінь констатує, що він є багаторівневою і складно-елементною категорією, яку складає: галузевий статус у межах адміністративного права (з урахуванням особливостей галузі права, що складається з визначених елементів); спеціальний статус в межах адміністративного права (який аналогічно складається з конкретно визначених елементів), що у своїй сукупності утворюють єдиний та неподільний адміністративно-правовий статус громадянина України [11, с.28].

Висновок. Таким чином, проведене наукове дослідження дає змогу констатувати, що специфіка структури адміністративно-правового статусу Державної митної служби України обумовлюється, перш за все, завданнями та функціями, які виконує дана інституція в процесі здійснення своєї щоденної діяльності.

Тож, структура адміністративно-правового статусу Державної митної служби представляє собою сукупність таких груп елементів:

- 1) Практико-юридичні:
  - принципи роботи Державної митної служби України, як органу реалізації державної митної політики. Останні є вихідними засадами, ключовими основоположними ідеями функціонування правових явищ. В роботі Держмитслужби України, принципи відіграють туж саму роль, але знаходяться в основі діяльності служби. Тобто, це встановлені правом та закріплені у законодавстві нашої держави головні засади, яким робота митних органів повинна відповідати та які представники останніх не можуть порушувати. Той факт, що Держмитслужба України націлена, у першу чергу, на реалізацію митної політики держави та здійснення митної справи, визначає склад принципів її роботи, до яких, згідно статті 8 МК відносяться вихідні засади: 1) виключної юрисдикції України на її митній території; 2) виключних повноважень митних органів України щодо здійснення митної справи; 3) законності та презумпції невинуватості; 4) єдиного порядку переміщення товарів, транспортних засобів через митний кордон України; 5) спрощення законної торгівлі; 6) визнання рівності та правомірності інтересів усіх суб'єктів господарювання незалежно від форми власності; 7) додержання прав та охоронюваних законом інтересів осіб; 8) заохочення доброчесності; 9) гласності та прозорості; 10) відповідальності всіх учасників відносин, що регулюються МК.
  - гарантії діяльності Державної митної служби України та її працівників. Законодавством, яке встановлює основу роботи Держмитслужби, визначено два види гарантій, зокрема: гарантії забезпечення

виконання зобов'язань перед митними органами, до яких, наприклад, відносяться фінансові гарантії; гарантії професійної діяльності працівників Державної митної служби України.

2) Функціональні елементи адміністративно-правового статусу, до яких відносяться: завдання, функції, компетенція та організаційно-штатна структура. Тобто – всі ключові категорії, які окреслюють напрями і цілі діяльності, рамки та рівень державної влади, права та обов'язки, форми та методи діяльності, внутрішню будову Державної митної служби України.

3) Окремим елементом є юридична відповідальність, специфіка якої обумовлює важливість та виключність Державної митної служби України серед інших органів влади, як учасників адміністративних правовідносин, та суб'єкта запобігання та протидії злочинності.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

1. Скакун О.Ф. Теорія держави і права: підручник. Харків: Консум. 2001. 656 с.
2. Теорія держави і права: Підручник / С.Л. Лисенков, А.М. Колодій, О.Д. Тихомиров, В.С. Ковальський; За ред. С.Л. Лисенкова. К.: Юрінком Інтер, 2005. 448 с.
3. Сурилов А.В. Теория государства и права / Учеб. пособие. К. Одесса, 1989. 395 с.
4. Таибова О.Ю. Государственное управление в области охраны и защиты прав несовершеннолетних: административно-правовой аспект. дисс. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Санкт-Петербург: Северо-западная академия государственной службы. 2006. 254 с.
5. Цабрия Д. Д. Статус органа управления. *Советское государство и право*. 1978. № 2. С. 126–128.
6. Горбач М.І. Класифікація елементів адміністративно-правового статусу суб'єктів адміністративного права. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2016. Випуск 2, ч.2. С.129-136.
7. Лебідь Н.В. Адміністративно-правовий статус державних інспекцій в Україні: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Харків: Національний університет внутрішніх справ. 2004. 185 с.
8. Кочеров М.В. Поняття адміністративно-правового статусу Національної поліції України як суб'єкта забезпечення реформ. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2019. №3. С.294-296.
9. Бригінець О.О. Адміністративно-правовий статус державної податкової служби України: автореф. дисертації на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук: 12.00.07. Ірпінь. 2011. 22 с.
10. Сікорський О.П. Адміністративно-правовий статус Державного департаменту у справах громадянства, імміграції та реєстрації фізичних осіб МВС України: автореф. дисертації на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук: 12.00.07. Харків. 2011. 20 с.
11. Білоус-Осін Т. І. Структура адміністративно-правового статусу громадянина. *Наука та суспільне життя України в епоху глобальних викликів людства у цифрову еру (з нагоди 30-річчя проголошення незалежності України та 25-річчя прийняття Конституції України)* : у 2 т. : матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Одеса, 21 трав. 2021 р.) / за загальною редакцією С. В. Ківалова. Одеса : Видавничий дім «Гельветика», 2021. Т. 2. С. 25-29.
12. Прудон П. Война и мир: исследование о принципе и содержании международного права. М. : А. Чичерин и Ко, 1864. 245 с.

REFERENRES:

1. Skakun, O.F. (2001). Teoriia derzhavy i prava. [Theory of state and law]. pidruchnyk. Kharkiv: Konsum. 656. [in Ukrainian].
2. Lysenkov, S.V. (Ed.), & Kolodii, A.M., & Tykhomirov, O.D., & Kovalskyi, V.S. (2005). Teoriia derzhavy i prava. [Theory of state and law]. Pidruchnyk. Yurinkom Inter, 448. [in Ukrainian].
3. Surilov, A.V. (1989). Teoriya gosudarstva i prava. [Theory of state and law] Ucheb. posobie. Odessa. 395. [in Ukrainian].
4. Taibova, O.Yu. (2006). Gosudarstvennoe upravlenie v oblasti ohranyi i zaschityi prav nesovershennoletnih: administrativno-pravovoy aspekt. [State administration in the field of protection and protection of the rights of minors: administrative and legal aspect]. dissertatsiya. Severo-zapadnaya akademiya gosudarstvennoy sluzhbyi. 254 [in Russian]
5. Tsabriya, D. D. (1978). Status organa upravleniya. [The status of the governing body]. Sovetskoe gosudarstvo i pravo. №2. 126–128. [in Russian]
6. Horbach, M.I. (2016). Klyasyfikatsiia elementiv administratyvno-pravovoho statusu subiektiv administratyvnoho prava. [Classification of elements of administrative and legal status of subjects of administrative law]. *Naukovyi visnyk publichnoho ta pryvatnoho prava*. Vypusk 2, ch.2. 129-136. [in Ukrainian].
7. Horbach, M.I. (2016). Klyasyfikatsiia elementiv administratyvno-pravovoho statusu subiektiv administratyvnoho prava. [Classification of elements of administrative and legal status of subjects of administrative law]. *Naukovyi visnyk publichnoho ta pryvatnoho prava*. Vypusk 2, ch.2. 129-136. [in Ukrainian].
8. Kocherov, M.V. (2019). Poniattia administratyvno-pravovoho statusu Natsionalnoi politsii Ukrainy yak subiekta zabezpechennia reform. [The concept of administrative and legal status of the National Police of Ukraine as a subject of reforms]. *Yurydychnyi naukovyi elektronnyi zhurnal*. №3. 294-296. [in Ukrainian].
9. Bryhynets, O.O. (2011). Administratyvno-pravovi status derzhavnoi podatkovoi sluzhby Ukrainy. [Administrative and legal status of the State Tax Service of Ukraine]. avtoreferat. Irpin. 22. [in Ukrainian].
10. Sikorvskiy, O.P. (2011). Administratyvno-pravovi status Derzhavnoho departamentu u spravakh hromadianstva, immihratsii ta reiestratsii fizychnykh osib MVS Ukrainy. [Administrative and legal status of the

State Department for Citizenship, Immigration and Registration of Individuals of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine]. avtoreferat. Kharkiv. 20. [in Ukrainian].

11. Bilous-Osin, T. I. (2021). Struktura administratyvno-pravovoho statusu hromadianyna. [The structure of the administrative and legal status of a citizen]. *Nauka ta suspilne zhyttia Ukrainy v epokhu hlobalnykh vyklykiv liudstva u tsyfrovu eru (z nahody 30-richchia proholoshennia nezalezhnosti Ukrainy ta 25-richchia pryiniattia Konstytutsii Ukrainy)*: u 2 t. : materialy Mizhnar. nauk.-prakt. konf. (m. Odesa, 21 trav. 2021 r.). za zahalnoiu redaktsiieiu S. V. Kivalova. Odesa : Vydavnychiy dim «Helvetyka». T. 2. S. 25-29. [in Ukrainian].

12. Prudon, P. (1864). Voyna i mir: issledovanie o printsipe i sodержanii mezhdunarodnogo prava. [War and peace: a study on the principle and content of international law]. 245 [in Russian]

Стаття надійшла до редакції: 3.05.2021

УДК 351.745

Роїк Владислав Артурович,
аспірант кафедри публічного управління та адміністрування
Національної академії внутрішніх справ

ВЗАЄМОДІЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ЗАХИСТУ ІНТЕРЕСІВ СУСПІЛЬСТВА І ДЕРЖАВИ З ІНШИМИ СТРУКТУРНИМИ ПІДРОЗДІЛАМИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ ЩОДО ЗАПОБІГАННЯ МАСОВИМ ЗАВОРУШЕННЯМ І ПРОТИВОПРАВНИМ ДІЯМ, ЯКІ ПОСЯГАЮТЬ НА ГРОМАДСЬКИЙ ПОРЯДОК

Стаття присвячена ролі у протидії масовим заворушенням Департаменту захисту інтересів суспільства і держави Національної поліції, який регулює публічну безпеку та контролює проведення мирних демонстрацій, зібрань, масових культурних і спортивних заходів, концертів і видовищ. Важливе завдання департаменту – тримати ситуацію під контролем, щоб масові заходи проходили мирно і безпечно для громадян. Для досягнення цього, поліцейські повинні виявляти і затримувати правопорушників, вилучати в них заборонену літературу, знищувати радянську, російську і нацистську символіку, плакати що місять заклики до повалення державної влади, а також здійснювати вилучення вибухових та отруйних речовин, недопущення застосування холодної та вогнепальної зброї проти мирних громадян з боку агресивних підбурювачів і криміналітету, який закликає до беззаконня та анархії.

Встановлено, що взаємодія між правоохоронними органами дозволяє швидше розслідувати злочини та правопорушення, притягати винних до відповідальності. Варто відмітити, що під час масових заворушень скоординовані дії підрозділів Національної поліції України (Служба безпеки України, Кримінальна поліція, Кіберполіція, Патрульна поліція, слідчі управління, Поліція охорони, патрульна служба поліції особливого призначення, спецпідрозділи КОРД і ППОП ГУНП), а також Національної гвардії України та інших спецпідрозділів дозволяють уникнути неконтрольованих агресивних дій натовпу, підпалів і погромів.

Доведено, що співпраця Департаменту захисту інтересів суспільства і держави з іншими структурними підрозділами Національної поліції щодо запобігання масовим заворушенням і противоправним діям, які посягають на громадський порядок, сприятиме повною мірою реалізації правоохоронних функцій, щодо публічної безпеки, відкриває широкі можливості для виховання правової культури громадян.

Запропоновано авторське визначення поняття «взаємодія Департаменту захисту інтересів суспільства і держави з іншими структурними підрозділами Національної поліції» - як скоординована добровільна співпраця між незалежними правоохоронними структурами щодо розкриття, припинення, попередження, профілактики адміністративних та кримінальних правопорушень у сфері захисту прав, свобод, законних інтересів фізичних та юридичних осіб.

Встановлено, що взаємодія Департаменту захисту інтересів суспільства і держави Національної поліції з іншими правоохоронними органами (Служба безпеки України, Кримінальна поліція, Кіберполіція, Патрульна поліція, слідчі управління, Поліція охорони, патрульна служба поліції особливого призначення, спецпідрозділи КОРД і ППОП ГУНП), є необхідною і доцільною, оскільки забезпечуватиме більш ефективну протидію масовим заворушенням, реалізовуватиме публічну безпеку та контроль проведення мирних демонстрацій, зібрань, масових культурних і спортивних заходів, концертів і видовищ.

Виділено і охарактеризовано основні форми взаємодії Департаменту захисту інтересів суспільства і держави з іншими структурними підрозділами Національної поліції України щодо запобігання масовим заворушенням і противоправним діям, які посягають на громадський порядок: адміністративно-управлінська; слідча та оперативно-розшукова; профілактична; форма забезпечення громадського порядку і безпеки.

Перспективами подальших розвідок може стати вивчення адміністративно-правових аспектів удосконалення діяльності департаменту захисту інтересів суспільства і держави національної поліції з протидії масовим заворушенням.

Ключові слова: Департамент захисту інтересів суспільства і держави, масові заворушення, взаємодія, Національна поліція, громадський порядок та безпека, права.

Royik V. INTERACTION OF THE DEPARTMENT OF PROTECTION OF INTERESTS OF SOCIETY AND STATE WITH OTHER STRUCTURAL SUBDIVISIONS OF THE NATIONAL POLICE ON THE PREVENTION OF